

22.6.2010

FDUV:s kommentarer till Justitieombudsmannen

Anhöriga upplever att de inte blir hörda

FDUV har kontaktats av anhöriga (under de två senaste månaderna av 17 anhöriga) som upplever att de inte fått sin röst hörd när det gäller upprättande och uppföljning av specialomsorgsprogram för deras barn med utvecklingsstörning. Det handlar om omplaceringar, när det gäller boende och daglig verksamhet, men också om tjänster och service som uteblir.

En viktig orsak till att anhöriga känner sig förbisedda är de uppenbara problemen med informationsgången mellan Kårkullas personal och anhöriga.

FDUV har under flera års tid följt med fall där anhöriga upplevt att de inte blivit hörda och att deras barn måste flytta på grund av att Kårkulla samkommun inte haft den speciella kunskap som behövts. Till exempel när det gäller personer med autism.

Brister i service

Det som ställer till med problem för anhöriga och personer med utvecklingsstörning är att det fortfarande är oklart vem som är ansvarig för omsorgen för utvecklingsstörda. Kommunen för över ansvaret på Kårkulla samkommun och samkommunen känner inte alltid till personens hela stödbehov. Där kommer familjen i kläm och vet inte vem de kan kräva stöd och hjälp av.

Lagändringen som trädde i kraft 1.9.2009, där det sägs att handikappservicelagen är primär i förhållande till specialomsorgslagen, har tagits i beaktande i få kommuner. Fortfarande köper kommunerna i först hand tjänster av Kårkulla samkommun. Kommunerna har det primära ansvaret för att personer med utvecklingsstörning får det stöd de behöver.

På svenskt håll är också avsaknaden av serviceproducenter problematisk. Det går inte att byta ut service man är missnöjd med eftersom det inte finns andra som erbjuder tjänster på svenska inom omsorgen.

Några kommuner har egna boendeenheter och erbjuder daglig verksamhet för personer med utvecklingsstörning men dessa kommuner är väldigt få. Ibland kan kommunen erbjuda tjänster för personer med lindrig utvecklingsstörning men sällan för dem som har ett svårare funktionshinder. Folkhälsan har några boendeenheter där det också bor personer med utvecklingsstörning.

Tvångsåtgärder

Vad beträffar tvångsåtgärder har vi också fått signaler om att det förekommer tvångsåtgärder i gruppboendestäder och att uppföljningen där inte är lika bra som på vårdhemmet.

Kårkulla vårdhem

Klagomål vad beträffar Kårkulla vårdhem har inte nått oss. Det kan bero på att de flesta som bor på vårdhemmet är ålderstigna och har bott där största delen av sitt liv. Många av dem har inte längre sina föräldrar vid liv.

Vårdhemmet är slitet men en del av det förnyas. Inom FDUV oroar vi oss över att avvecklingsplanen är så långsam. På vårdhemmet bor fortfarande ca 85 personer, de flesta åldersstigna men också en del yngre personer.